

Carrer Nostra Senyora del Carme, 5 (Dénia)
Josep Salvador Castelló i Marí

Publicación digital

Actuaciones arqueológicas en la provincia de Alicante. 2001

Editor

Fernando E. Tendero Fernández
Sección de Arqueología del Ilustre Colegio Oficial de Doctores y Licenciados
en Filosofía y Letras y en Ciencias de Alicante

Año de la edición: 2002

Depósito legal: A-787-2002

ISBN: 84-607-5525-8

MARQ
MUSEO ARQUEOLÓGICO DE ALICANTE

al
DIPUTACIÓN
DE ALICANTE

Nom de la intervenció:	Carrer Nostra Senyora del Carme, 5
Municipi:	Dénia
Comarca:	La Marina Alta
Director:	Josep Salvador Castelló i Marí
Promotor:	—
Data de l'actuació:	07/2001 – 08/2001
Coordenades localització:	Centre urbà
Període cultural:	Almoràvid / almohade
Material dipositat:	Museu Arqueològic de la Ciutat de Dénia
Tipus d'intervenció:	Excavació urbana

DESENVOLUPAMENT DE LA INTERVENCIÓ

El solar objecte de l'excavació arqueològica es troba ubicat al carrer paral·lel al principal accés del Castell de Dénia, en la seua banda meridional. S'emplaçava a l'àrea nord-occidental de la medina de la ciutat andalusina de Daniya. Aquest sector és conegut actualment com barri de les Roques, nom que fa referència a la topografia on s'assenta, delimitada principalment per la vessant rocosa de la muntanya del castell, que en aquesta àrea descendeix suaument cap al pla.

Les dimensions reduïdes de la parcel·la i la seua forma allargassada, van limitar la comprensió de les estructures exhumades, les quals es trobaven a més a més prou arrasades. La parcel·la estava coberta per un potent estrat de terra de conreu, indicatiu del seu ús després de la conquesta cristiana, quan bona part de la medina fou abandonada. Aquesta zona no serà urbanitzada fins les acaballes del segle XIX.

A l'àrea septentrional, els murs documentats pertanyien als diferents espais d'una casa. Dels murs sols es conservaven les primeres filades dels fonaments, construïts amb pedra de paredat i recolzats directament a la roca mare. Sols es conservava a l'àrea del pati una estructura de morter de forma quadrangular amb les parets internes enlluïdes, així com el fons –possible basseta–, vorejada per la banda nord per un tram de canal descoberta. L'estatge estava delimitat pel costat sud per un vial estret, travessat per una claveguera amb una direcció NE-SO.

Les estructures documentades a l'àrea septentrional es trobaven més desfetes i inconnexes, la qual cosa feia difícil la interpretació dels espais de caire domèstic. Destacava una claveguera que des del tall sud discorria amb una direcció NO-SE fins desguassar a la claveguera del vial esmentat.

Els materials ceràmics recuperats abasten una ampla cronologia, destacant-ne alguns del segle XI, encara que la majoria pertanyien al segle XII - primera meitat del XIII.

Tanmateix, fou recuperat un conjunt important de materials romans, que farcién els forats i irregularitats pròpies de la roca natural, dipositats de forma residual i sense cap relació amb estructures de l'època.